

Primavera al·lèrgica

Per la seua incidència i pel seu caràcter crònic, les al·lèrgies són, avui dia, una de les malalties més importants i comunes a què estem exposats. El pol·len d'algunes plantes, la xocolata, els sèrums i alguns colorants són fins ara els agents que causen aquesta malaltia. La contaminació de l'ambient, però, també pot produir-la.

Esther Roig

Sensació d'obstrucció nasal, augment de la secreció de la mucositat, llagimeig, tos persistent, esternuts, picor d'ulls i broncoespasmes, són alguns dels símptomes més freqüents de les al·lèrgies. La primavera, com aquell qui diu, ja és a tocar i com el pol·len no perdona, els al·lèrgics començaran els pròxims dies un viacrucis de vacunes i de consultes mèdiques.

Clínicament, les al·lèrgies es defineixen com unes reaccions anòmales i molt sensibles, de caràcter invers als mecanismes immunològics humans. En un llençatge més planer, l'al·lèrgia és una manera anormal de reacció d'un determinat tipus de persones contra una sèrie d'agents de l'entorn ambiental. Segons explica el doctor Rafael Vila, especialista en al·lèrgies de l'Hospital Clínic de València, «si es traspassen les defenses naturals al cos —diu—, l'al·lèrgia es fixa en les cèl·lules on s'ha produït la sensibilització i es creen els mecanismes al·lèrgics».

«El període d'incubació —segons aquest especialista— és aproximadament d'uns 10 dies, després es desencadena la reacció amb els símptomes característics. Mentre es desenvolupa aquest procés va sorgint una nova substància, la histamina, produïda per descomposició de proteïnes. Unida a uns altres elements, ocasiona els típics trastorns que, en circumstàncies extremes, poden causar la mort». Una picada d'insecte

«La picada d'un insecte pot arribar a causar la mort d'un al·lèrgic».

te, d'una abella o una vespa per exemple, pot causar la mort d'una persona al·lèrgica a aquest insecte. De la mateixa manera, una asma bronquial produïda per una al·lèrgia pot arribar a una insuficiència respiratòria. Tot depèn —segons els especialistes— de l'òrgan afectat.

Descobriments d'una substància miraculosa

Fa poc, alguns científics de l'Institut Nacional de Salut de Bethesda, EUA, han trobat l'estructura d'una substància clau en les reaccions al·lèrgiques. Aquesta substància, un receptor format per les proteïnes diferents, tindria una relació directa amb els mecanismes que provoquen les ja sabudes molèsties, ja que se situa a la superfície de la cèl·lula. Durant les fases inicials de l'al·lèrgia, els anticossos —anomenats també al·lèrgines en certs ambients mèdics— s'enganxarien al receptor en resposta a la presència d'elements externs a l'organisme introduïts per diversos conductes i amb els efectes que tot hom coneix: erupcions cutànies, esternuts, irritacions, asma, etc.

Amb la nova substància es frenaria la reacció al·lèrgica en els seus inicis. Això no obstant, aquesta solució encara tardarà a comercialitzar-se perquè, generalment, sol passar un decenni entre el moment en què es descobreix un fàrmac i la seua comercialització.

«De moment —diu R. Vilà— la millor manera de tractar una al·lèrgia

Principals factors al·lèrgics

<i>Al·lergen</i>	Hàbitat	Precaució i tractament
Pols Especialment la de les cases, on es mescla amb dos dels al·lèrgens més comuns: els àcars, que es troben fins als 1.800 m. d'altura, i els dermatofagoides, presents principalment als matalassos.	Proliferen en habitacions polsegoses, especialment, les que estan poc airejades on hi ha teles (cortines, sofàs, etc.) i papers (llibres).	Eviteu alçar la pols (utilitzeu l'aspirador); el tractament és simptomàtic i etiològic.
Pol·len Acostuma a ser de plantes la pol·linització de les quals es realitza a través del vent (plantes anemòfiles).	Els espais oberts, principalment per primavera, quan es realitza la pol·linització de la major part de les plantes.	Utilitzeu màscares, ulleres, etc. per a evitar el contacte amb el pol·len; el tractament és simptomàtic i etiològic.
Caspa Tant la humana com l'animal (gossos, gats, conills, cavalls, vaques, etc.).	Granges, cases amb animals domèstics, etc.	Eviteu el contacte amb els animals; el tractament és simptomàtic.
Fibres naturals Llana, seda, lli i cotó.	Afecta les persones que treballen a la indústria tèxtil (teixidors, cardadors, matalassers, etc.).	Eviteu els ambients que possibiliten el contacte; el tractament és simptomàtic.
Floridura Microorganismes vegetals que viuen en la matèria orgànica descomposta.	Es troben en llocs humits; particularment, en matalassos de poliuretà que no estan secs.	Airegeu els llocs humits, preneu precaucions contra la humitat (pinteu, assequeu a l'aire lliure, etc.); el tractament és simptomàtic i etiològic.

RIV
RADIOTELEVISIÓ VALENCIANA

LA RÀDIO AUTONÒMICA JA TÉ NOM

canal NOU

**A tots els
participants
en el
CONCURS
D'IDEES**

Gràcies per la col·laboració

**Subscriu-te
per telèfon**

357 28 56

Una publicació mensual per a tots els
xiquets i les xiquetes valencians.
Ara, també als quioscos.

Apartat de Correus 11007
46080 VALÈNCIA

CAMACUC

consisteix a evitar el contacte amb les substàncies que la produeixen i no exposar-s'hi. De vegades, és més senzill i barat del que sembla. Hi ha persones, al·lèrgiques al berriscol que desprenen els seus gats, que prefereixen pagar la vacuna i les constants atencions mèdiques d'aquesta malaltia i no desfer-se dels seus animals.

Específiques del clima

Segons l'opinió del doctor Rafael Villar, l'àrea mediterrània produeix un

tomatologia clínica, per la qual cosa l'al·lèrgia dependrà de l'òrgan de xoc, que és diferent en cada persona». D'aquesta manera, i segons la Societat Espanyola d'Al·lèrgies, «les patologies al·lèrgiques que més sovint es donen al nostre àmbit són les rinitis, conjuntivitis i l'asma bronquial; és a dir, les al·lèrgies en les vies respiratòries».

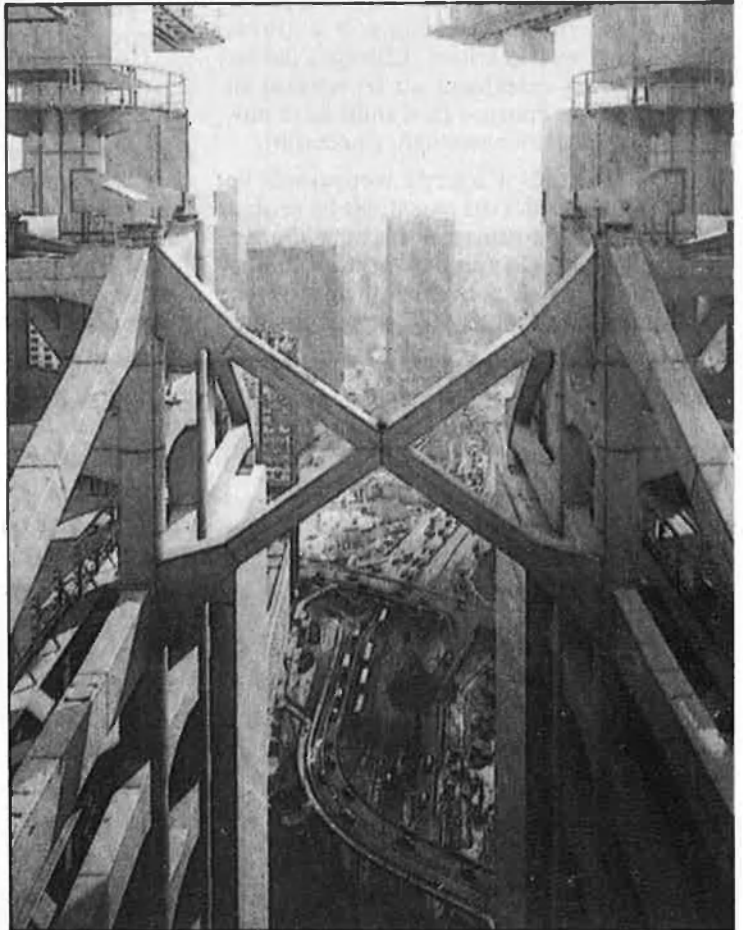
D'altra banda, sembla que les condicions climatològiques no són els únics condicionants. La possibilitat de

mília hi haja més d'una afecció al·lèrgica.

Cap a una societat d'al·lèrgics

La majoria de les fonts mèdiques consultades per EL TEMPS coincideixen a afirmar que com més substàncies apareixen més augmenta el nombre de malalts al·lèrgics.

Segons explica el doctor Vila, «cada vegada hi ha més al·lèrgies i això és perquè vivim en una societat artificial.

La pol·lució atmosfèrica de les ciutats, les noves substàncies, etc., provoquen l'increment de les al·lèrgies.

tipus d'al·lèrgies concretes que acostumen a aparèixer a la primavera i a romandre ocultes la resta de l'any. Hi destaca la provocada pel pol·len que desprenen els arbusts com la parietària, l'olivera i les gramínies.

«Les al·lèrgies més comunes de l'àrea mediterrània són les condicionades pel pol·len. Això quant a la simp-

patir una al·lèrgia —segons indiquen els especialistes— està relacionada amb factors familiars, d'edat i constitucionals. Així, per sexe, és més fàcil que es donen casos al·lèrgics en els homes que en les dones i per edat, segons els nombrosos estudis realitzats sobre el tema, en el xiquet que en l'adult. No és res estrany que en una mateixa fa-

L'organisme està sotmès a un volum més alt d'agents estranys i l'al·lèrgia és precisament una reacció de l'individu contra les substàncies que li són estranyes».

Un exemple en què recolza aquesta teoria és el fet que va succeir a Barcelona el setembre de 1987. Aquest va ser el cas d'una asma bronquial produïda en alguns indrets de la ciutat comtal, a causa de la descàrrega de gra de soja a les sitges del port, sense l'aplicació dels procediments tecnològics que calia.

La contaminació, els additius i els colorants del menjar són també factors desencadenants sense especificar dels símptomes que presenta el subjecte que és al·lèrgic. □